

ΟΣΚΑΠΑΝΕΥΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ Γ' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Σ.Τ.Γ. 902^α

ΕΤΟΣ Β' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΑΡ. Φ. 1 (17)
ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1948
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 500

ΟΧΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ, ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΤΕ

«Η Ελλάς άγωνιζομένη προμαχεῖ
υπὲρ τῆς Ελευθερίας και τῆς Δημο-
κρατίας τῶν Δαῶν τῆς Γῆς».

Πάει δ' ἀνδρεῖος στὴν ἐκκλησιὰ νὰ προσκυνήσῃ. Εἶναι ντυμένος τὰ γιορτινά του. Τὰ μάτια ἀπαλὰ στέλνουνται στὴν εἰκόνα τῆς Παναγιᾶς και τὰ γόνατα κλείνουν σ' εὐλαβικὸ προσκύνημα. Ξάφνουν, ἐνῷ εἶναι δοσμένος δλοκληρωτικὰ στὸ θρησκευτικὸ αὐτὸ καθῆκον, ὑπουλος και ἄνανδρος ἔχθρος, ποὺ θᾶταν ἀδύνατο ν' ἀναμετρηθῇ μαζύ του σὲ ἄλλη στιγμή, τοῦ μπήγει στὴν πλάτη τὸ δολοφονικὸ στιλέττο. Τὸ αἷμα βάφει τὸ πλακόστρωτο τῆς ἐκκλησιᾶς κι' ὁ ἀνδρεῖος πέφτει πρὶν προφτάσουν τὰ χείλη του ν' ἀγγίσουν τὸ εἰκόνισμα τῆς Παναγιᾶς.

Κι' ἥταν Δεκαπενταύγουστο. Η "Ελλην μας σημαιοστολισμένη βροισκόταν στὸ λιμάνι τῆς Τήνου Προσκυνήτρα τῆς Μεγαλόχαρης.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔνας κρότος ἀκούστηκε κι' ἡ "Ελλην ἔγειρε. Σὲ λίγο τὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου ἔγιναν ὁ υγρὸς τάφος τοῦ περήφανου πολεμικοῦ μας. Κι' ἥταν Δεκαπενταύγουστο. Πέρασαν ἀπὸ τότε περίπου δυὸ μῆνες.

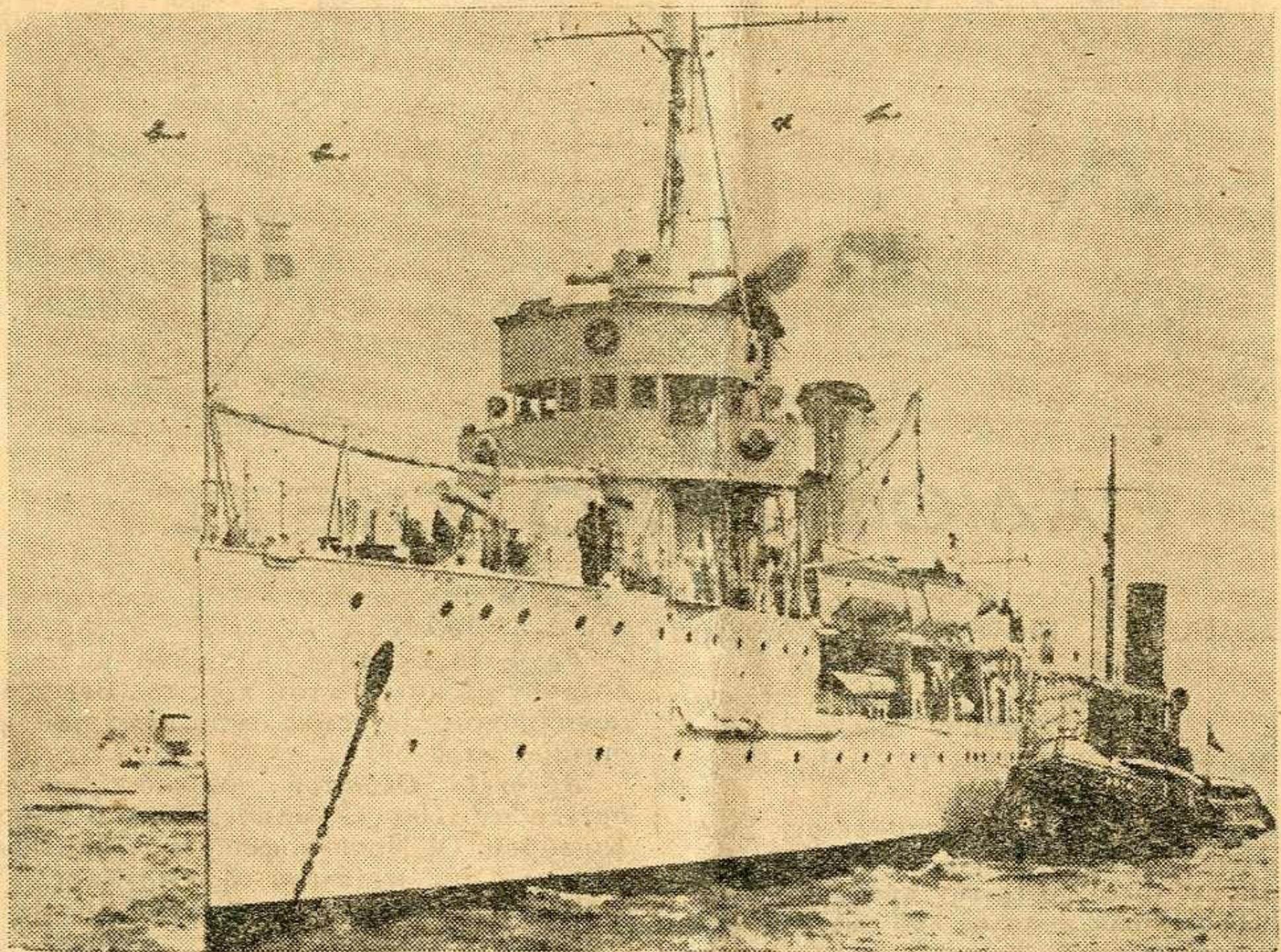
Καὶ μᾶς χτύπησαν οἱ φασίστες. Ρίχτηκαν στὰ σύνορά μας σὰν δρνια. Μὰ νὰ ἡ Πατρίδα μας ἡ αἰώνια στὶς ἐπάλξεις. Γρανίτινος τείχος τὰ στήθεια τῶν παιδιῶν τῆς. Κι' ἡ Μεγαλόχαρη ποὺ δὲν εἶχαν σεβαστῇ τὴν γιορτή της, παραστέκει τὴν Ελλάδα και τὴν ὁδηγεῖ ἀπὸ νίκη σὲ νίκη.

Οι "Ελληνες φαντάροι σμπαράλιασαν τὸν ἄνανδρο ἔχθρο. Τὸ θάνατο τῆς Ελλῆς μας τὸν ἐκδικοῦνται τὰ Ελληνόπουλα. Καὶ τρέχουν οἱ Ιταλιάνοι, τρέχουν ἀσταμάτητα ἀκούγοντας πίσω τους τὴν νικητήρια ιαχὴ τῶν Ελλήνων «ΑΕΡΑ». Καὶ θὰ νικούσαμε τελειωτικά :

"Αν ἔνας ἄλλος υπουλος κι' αἰώνιος ἔχθρος μας δὲν ἔμπηγε στὴν πλάτη μας τὸ ἀιματοστιλέττο γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς δειλοὺς ποὺ ἔνικα δ Σιραιός μας, δειλοὺς ποὺ δόξεις εἴχανε Λύσσα και Καπορέττο

Εἶπε τὸ δεύτερο ΟΧΙ ἡ ἀθάνατη Ελλάδα. Καὶ πολέμησε και πάλι. Μὰ τὸ βάρος ἥτανε μεγάλο κι' ἔτσι λύγισε. Οι βάρβαροι πάτησαν τὰ χώματά της.

Τὸ ψυχὴ δύως τῆς αἰώνιας χώρας δὲ λύγισε, δὲν ὑποτάχτηκε. Μὲ περιφρόνηση ἀντίκρυζε τοὺς ντροπιασμένους νικητές. Ήταν περήφανη και

Τὸ χρονικὸ τῆς ήμέρας

Η ΕΛΛΗ

ΤΟῦ κ. Ηλία Βενέζη

Καθὼς δ' ἥλιος χυμηλώνει πάνω στὶς Κυκλαδες κι' ἔνω δλοέντα πλησιάζουμε τὴν Τήνο, σκυμμένος πάνω ἀπ' τὴν κουπαστὴ τοῦ καραβιοῦ, ἀκούω πλάστι μου, ἀπ' τὸ στόμα ἀπλοῦ ἀνθρώπου τὸ λόγο :

«...."Αξαφνα λέει, ἀκούστηκε κατὰ τὸ μουράγιο δ μεγάλος κρότος. Πῆγαν κι' ἥρθαν τὰ βουνὰ τῆς Τήνος κι' ὁ γιαλὸς σείστηκε και τίναξε θεόρατο κύμα, δυνατό. «Βαγγελίστρα μου!» εἶπαμε και πέσαμε καταγῆς παρακαλώντας. Σὲ λίγο νάσου δ ἄλλος κρότος. «Ἐδω είνε ἡ συντέλεια, εἶπαμε. Χανόμαστε. "Αν δὲ βάλεις τὸ χέρι σου ἐσύ χενόμαστε". Τὸ βασιλικὸ καρόβι δέω ἀπ' τὸ λιμάνι βούλισκε. Τὴν εἰλήσεω πάρει τὴ λοβωματικὰ κατάστημα—τὶ θαρρεῖς σὰν τὸν ἀνθρωπὸ εἰνε κι' αὐτὰ—δὲ γινόταν πιὰ νὰ σηκωθεῖ κι' ἔπεφτε. Η ἀλλη τορπίλλα—ἀυτὴ θὰ ἥταν κι' δὲν ἥταν ποὺ θάκανε κακὸ στὸν κόσμο τοὺς προσκυνήτες ποὺ γέμιζε φίσκα τὸ μουράγιο, ἀν δὲν τὴν ἔπαιρνε η Βαγγελίστρα. Σίγουρα καβαλίκεψε ἀπάνω τῆς, δελφίνα πάνω στὸ κύμα, η Βαγγελίστρα, και τὴν πλοτάρισε ντρίτα, τὴν ἔριξε στὸ μπράτσο τοῦ λιμανιοῦ, πάνω στὰ βράχια νὰ σπάσει και νὰ χαθεῖ. Κι' υστερά η Βαγγελίστρα, ἀπὸ δελφίνα ἔβγαλε φτερὸ κι' ἔγινε περιστέρα, και πέρασε πάνω ἀπ' τὸ λαὸ τοὺς προσκυνήτες ποὺ εἶχε πέσει στὰ γόνατα κι' ἔκλαιγε και παρακαλοῦσε. "Εγώ μιὰ φορά σου δέω λέω τὸ περιστέρι τὸ εἰδα, ήταν μεγάλο μεγάλο, περιστέρι δσπρο. Τὸ κοιτάζανε τὰ μάτια μας και λέγανε: «Δοξασμένο τ' δνομάσου. Φουρτούνα ἔρχεται στὸν τόπο μας. Σῶσε μας ἐσύ πο σ' ἀγαποῦμε και μᾶς ἀγαπᾶς».

Καθὼς ἀκούω τὸ χρονικὸ τῆς μεγάλης μέρας καμωμένο κι' δλας παραμύθι στὸ στόμα τοῦ λαοῦ, τὴ Βαγγελίστρα καμωμένη περιστέρι και δελφίνι, καταλαβαίνω τὴν καρδιὰ μου νὰ χτυπᾷ δυνατὰ γιὰ τὸ αἰώνιο Θαύμα. Μὰ ναι, αὐτὸ εἶνε ἡ μυστικὴ καταγωγή, αὐτὸ εἶνε οἱ ρίζες μας, αὐτὸ εἶνε ὁ διλοφάνερος δεσμός μας μὲ τὸ παρελθόν, βεβαίωση τῆς συνέχειας και τοῦ πεπρωμένου μας. Αὐτὸ τὸ ἄγνωστο θαλασσινὸ πρόσωπο πλάστι μου τὸ δαρμένο ἀπ' τὴν ἀρμύρα και τὸν ἥλιο τοῦ Αιγαίου, ποὺ λέει τὸ παραμύθι, δένεται μονομιᾶς μὲ τ' ἄλλα τὰ παλιά, τὰ πιὸ παμπλασια πρόσωπα τῆς θάλασσας μας. Εἶνε τὸ ίδιο και χάνεται μὲς στὸ βάθος τοῦ ἀρχιπελάγου νὰ τ' ἀνταμώσει αὐτὰ τὰ παλιά, νὰ τοὺς μιλήσει φιλικά, νὰ τοὺς πεῖ πώς σὲ τίποτα δὲν ἀπίστασε, τίποτα δὲν πρόδωσε, τίποτα δὲν δψπει νὰ χαθεῖ. Προπάντων δὲν δψησε νὰ τοῦ φύγει ἔκεινη δύναμη, η φαντασία, αὐτὴ ποὺ ταράζει τοὺς δνέμους κοι τὰ νερά και τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων. Τὸν αράτρου παρθενικὸ σὰν τὸν παρ-

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Η ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΜΑΣ

Η μικρὴ πολυγραφημένη ἐφημεριδούλα μας ποῦχε σὸν συνέχεια τὸ γνωστὸ Εθνικὸ διαφωτιστικὸ περιοδικὸ μας «ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ» ξαναπέρνει σάρκα και ὅστα στὸ ἀνὰ χείρας ἔντυπό μας ποὺ ἔρχεται νὰ συμπληρώσει ἔνα κενό. Εἶναι τόσο ραγδαία τὰ γεγονότα τῆς Εθνικῆς μας ζωῆς και τόσο γόνιμα και σημαντικὰ τὰ ἐσωτερικὰ νέα τοῦ Τάγματος ποὺ διαστέλλεται ήτο διπλαράτη τὴν οπαρεῖς ενόδιος ειδησεογραφικοῦ δελτίου. Αὐτὸ τὸ κενό και τὴν έλλειψη φιλοδοξεῖ νὰ συμπληρώσει η ἐφημεριδούλος αὐτὴ ποὺ θὰ ἐκδίδεται ἔκαστη στὴν 15ην παραλλήλως πρὸς τὸ Περιοδικό μας ποὺ θὰ ἔξακολουθήσῃ νὰ ἐκδίδεται τὴν 1ην έκάστου μηνός.

ΤΟ Ε.Τ.Α.Ξ.

Στὶς 12 τρ. μ. τὸ Τάγμα μας ξήσει μιὰ ἀπ' τὶς καλύτερες δρες και αὐτὸ διότι προέπεμψε μὲ χίλιες εὐχές τὸ νέο τέκνο τῆς Μακρονησιώτικης Εθνικῆς Κυψέλης τὸ Ε.Τ.Α.Ξ ποὺ συγκροτήθηκε ἀπὸ ἀξιούς τοῦ Γ.Κ.Π.Α. και στρατιωτες ἀνανήψαντες τῶν Α.Β. και Γ'. Ταγμάτων. Η χαρὰ ήτο ἔκδηλη στὰ πρόσωπα τῶν νέων μαχητῶν ποὺ προσετίθεντο στὰ πρόσωπα τῶν νέων μαχητῶν ποὺ και βρήκε τὴν έκφραση τῆς στούς μεστούς Εθνικῆς ὑπηρεσίας λόγους τῶν κ. κ. Γεν. Στρατοπεδάρχου, Ταγμ. κ. Σγουροῦ και τῶν ἀλλων δηλητῶν ποὺ διεκόπησαν ἀπὸ διάτορες ζητωκραυγές και ἀλλες πατριωτικές ἔκδηλωσεις. Ο «Σκαπανεύς» προπέμπει τοὺς νέους μαχητάς μὲ χίλιες εὐχές και μὲ ώραιες ἔλπιδες ποὺ τὶς θεμελιώνει και τὸ εύχαριστο γεγονός δτι ἐπὶ κεφαλῆς των ἔγνωσμένης ίκανότητος και πατριωτισμοῦ τέως Γεν. Στρατοπεδάρχης Συν)ρχης κ. Δασούλης.

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ

Ένω δι' εὐχές μας συνωδεύουν τὸν τέως Γεν. Στρατοπεδάρχην κ. Δασούλην εἰς τὸ βαρύ ἔργον τὸ δποίον, ώς Δ)τῆς τοῦ Ε.Τ.Α.Ξ., ἀνέλαβε τὴν λύπην μας διὰ τὴν στροφήν του μετριάζει η παρουσία τοῦ νέου Γεν. Στρατοπεδάρχου Μακρονήσου Συν)ρχου κ. Νικ. Εξαρχάκου. Ο νέος κ. Γενικὸς μὲ τὴν εύρυταν ἀντίληψιν και κατανόησιν τὴν δποίαν ἀπὸ τὴς προσφάτου ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ἐπιδεικνύει και τὴν εύφημως γνωστὴ στρατιωτικὴ πείραν και μόρφωσιν του εἰμεθα βέβαιοι πωλού συντρόμως θά θέση τὴν προσωπικήν του σφραγίδα εἰς τὸ βαρυσήμαντον έθνοφελές ἔργον ποὺ συντελεῖται εἰς τὸ γεωλογικὰ μὲν ἀγονο ἀλλὰ τόσο ἔθνικα γόνιμο νησί μας.

ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Γιὰ δλους μας και ίδιως διὰ τοὺς ἀνδρες τοῦ Β.Ν. ποὺ υπηρετοῦν εἰς τὸ Τάγμα μας η 2-8-1948 ύπηρξε σταθμὸς και τοῦ διότι ἔφερε κοντά μας τὸ δοξασμένο Ναύαρχο και "Υπουργὸ δ τὸν Ναυτικῶν κ. Αλ. Σακελλαρίου. Η ἐμφάνισης του ἀνάμεσά μας, η καταγάζουσα ἀπὸ Εθνικὴ ύπερηφάνεια φυσιογνωμία του, τὰ φλογερά του λόγια κι' ἀκόμη οι πατρικὲς παρανέσεις του προεκάλεσαν, ώς εξόλογον, βαθυτάτην ἐντύπωσιν και θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς ἀνδρας οι δποίοι μὲ πρωτοπόρους τοὺς ναυτες διεδήλων παντοιοτρόπως την χαράν και συγκίνησην των διά παρουσίαν του και τὴν πίστην των πρὸς τὴν μητέρα Ελλάδα και τὰ ψηφλά της Ιδανικά. Η Εθνικὴ αὐτὴ μοσταγωγία είχε ώς κατακλείδα τὴν παρακάτω Δ)γήν τοῦ κ. Υπουργοῦ η δποία ἀποτελεῖ ύμνον διὰ τὸ Τάγμα μας— τὸ μόνον ποὺ έχει εἰς τὴν δύναμιν του ναυτες—και διακηρύξει κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν τὸ διαμαφισθήτο γεγονός δτι τὸ Γ. Τάγμα Σκαπανέων ἀποδίδει εἰς τὸ Β. Ν. δχι ἀπλῶς έθνικῶς σκεπτομένους ναυτες ἀλλ' ἀληθινούς Εθναποστόλους.

Είπε τὸ δεύτερο ΟΧΙ ἡ ἀθάνατη Ἑλλάδα. Καὶ πολέμησε καὶ πάλι. Μὰ τὸ βάρος ἡτανε μεγάλο κι' ἔτσι λύγισε. Οἱ βάροβαροι πάτησαν τὰ χώματά της.

Ἡ ψυχὴ ὅμως τῆς αἰώνιας χώρας δὲ λύγισε, δὲν ὑποτάχτηκε. Μὲ περιφόρηση ἀντίκρους τοὺς ντροπιασμένους νικήτες. Ἡταν περήφανη καὶ μέσ' στὴ σκλαβιά της. Μεγαλόπρεπη καὶ μέσ' στὰ κουρέλια της.

Ἐψαχνε μέσ' στὸ πηχτὸ κατοχικὸ σκοτάδι καὶ πέρα μακρύ, κεῖ στὸ βάθος τοῦ δρίζοντα, ἔβλεπεν ὁ ὄχνοφέγγει τὸ φῶς τῆς λευτεριᾶς. Κι' ἥρθε στιγμὴ ποὺ τὸ φέγγος του μεγάλωσε καὶ τὴν ἀγκάλιασε ἀπαλά. Ὁ φασισμὸς εἶχε νικηθῆ κατὰ κράτος. Μέσα στὴν ἴδια τὴν βρωμερὴ φωληά του νέμεση εἶχε στήσει τὸ ψρονί της.

Τὰ σύννεφα εἶχαν σκορπιστεῖ. Ἡ χαρὰ φαινόταν διτὶ ψάλαμπε ξανὰ στὴν κουρασμένη πατούδα μας. Μὰ δχι. Μέσ' ἀπ' τὴ στάχτη τοῦ μαύρου φασισμοῦ, ἐνας ἄλλος πιὸ στυγνός, πιὸ ἀπαίσιος, μὲ χρῶμα κόκκινο φάνηκε κι' ἥρθε νὰ ξαναρίξῃ τὴν Ἑλλάδα μας στὴ δυστυχία.

Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα ἀκόμη μέσα. Ἡ Ἑλλητορπίλιστηκε μέσα στὸ λιμάνι τῆς Τήνου, μὰ κι' Ἡ Κόνιτσα δέχτηκε τὸ ἴδιο ὑπουργὸν ἐπίθεση τὴ μέρα τῶν Χριστουγέννων, δταν ὁ κόσμος πήγαινε στὶς ἔκκλησιες. Κι' ἐσμιξαν οἱ ἥχοι τῆς καμπάνας μὲ τὰ βογγητὰ τῶν λαβωμένων Χριστιανῶν. Ἡταν παραμονὴ τοῦ Πάσχα, δταν οἱ κόκκινοι τύραννοι δολοφόνησαν τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης Χ. Λαδᾶ, σὰν ὁ σεμνὸς αὐτὸς χριστιανὸς ἔβγαινε ἀπ' τὴν ἔκκλησια.

Μαῦρος ἡταν τότε ὁ φασισμός. Σκληρός, ἀπάνθρωπος, ἀνάλγητος. Κόκκινος εἶναι σήμερα. Χειρότερος, τρισχειρότερος ἀπὸ τὸν ἄλλον. Στ' ἀντίκρυσμά του οἱ καρδιὲς χτυποῦν ἀπ' ἀγωνία. Στ' ἄγισμά του μιὰ ἀνατριχίλα ἀπαίσια διαπερνᾶ τὰ σώματα. Ἡ σκέψη ἀνάβει, κι' καρδιὰ χτυπᾷ ἀπ' τὴν ἀγωνία. Ἡ ψυχὴ ἀνήσυχη ἀνταριάζεται.

Μὰ δχι, ποτέ, δὲν μπορεῖ νάρθη, δὲν πρέπει. Δὲν ταιριάζει μετὰ ἀπ' τὴ σκλαβιά, ἀλυσίδες. Μετὰ ἀπ' τὴ συσκότιση σκοτάδι.

Ο Θεμιστοκλῆς προστάζει. Ο Μιλτιάδης τὴν παραστέκει στὸν ἀγῶνας της. Ἡ βροντερὴ φωνὴ τοῦ γέρου τοῦ Μωρῆ ἀντηχεῖ στὰ φαράγγια. Ἡ Ἑλλάδα ἔξησε, ζῆ καὶ θὰ ζῇ παντοτεινά. Ἰδέα αἰώνια, ψεματοφύλακας τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πόλιτισμοῦ στὸ πεῖσμα, παληότερα τῶν Περσῶν, καὶ σήμερα τῶν Σλαύων.

ΜΑΚΗΣ ΔΩΓΚΑΣ

Καθὼς ὁκούω τὸ χρονικὸ τῆς μεγάλης μέρας καμωμένο κι' δλας παραμύθι στὸ στόμα τοῦ λαοῦ, τὴ Βαγγελίστρα καμωμένη περιστέρι καὶ δελφίνι, καταλαβασίνω τὴν καταγωγὴ, αὐτὸς εἶνε οἱ ρίζες μας, αὐτὸς εἶνε ὁ δλοφάνερος δεσμός μας μὲ τὸ παρεπόρσωπο πλάι μου τὸ δαρμένο ἀπ' τὴν ἄρμορα καὶ τὸν ἥλιο τοῦ Αιγαίου, ποὺ λέει τὸ παραμύθι, δένεται μονομιδῆς μὲ τ' ἀλλα τὰ παλιά, τὰ πιὸ παμπάλαια πρόσωπα τῆς θαλασσῆς μας. Εἶνε τὸ ίδιο καὶ χάνεται μὲς στὸ βάθος τοῦ ἀρχιπελάσγου νὰ τὸν φύγει ἐκείνη ἡ δύναμη, ή φαντασία, αὐτὴ ποὺ ταράζει τοὺς πέντε σὲ τίποτα δὲν νὰ τὸν φύγει ἐκείνη ἡ δύναμη, ή φαντασία, αὐτὴ ποὺ ταράζει τοὺς πέντε σὲ τίποτα δὲν προσέρχεται τὸν ἀνθρώπων. Τὴν κράτηση παρθενικὴ σὰν τὴν πρώτη ὁρά τῆς δημιουργίας, σὰν τὴ δροσιά απὸ φύλα. "Ετοι μπόρεσε πάντα νὰ γίνεται τὸ γιὰ ἔνα νησὶ πούταξιδευε ἔρημοι κάτω ἀπ' τὰ κύματα, ὃπου τὸ σήκωσαν τὰ κύματα καὶ τὸ κράτησον γιὰ νὰ γεννήσει ἐκεῖ, στὴ νέα γῆ, μὲτα κυνηγημένη γυναίκα τὸ παιδί της, Θεό τοῦ Φωτὸς καὶ τῆς ποιησης, λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου που βασανίζεται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, μὲ τὴν ἴδια μυστικὴ κατεργασία, καμωμένη ἀπ' τὴν ἴδια οὐσία, τὴν πολύτιμη καὶ ἀνανεικαστατή, Ἡ Βαγγελίστρα γίνεται δελφίνα, παίρνει ἀπ' τὸ χέρι τὴ φωτὰ καὶ τὴν ταξιδεύει νὰ σπάσει πάνω στὰ βράχια, γίνεται περιστέρι καὶ φτερούγιζε πάνω ἀπ' τὰ χτυπημένα κορμιά τῶν ἀνθρώπων, δινοντάς τους ἙΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ

τὴν παρουσίαν του καὶ τὴν πίστιν των πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα καὶ τὰ ψηλά της Ἰδανικά. Ἡ Ἐθνικὴ αὐτὴ μυσταγωγία εἶχε ως κατακλείδα τὴν παρακάτω Διγύρην τοῦ κ. "Υπουργοῦ ἡ όποια ἀποτελεῖ ὑμον διὰ τὸ Τάγμα μας— τὸ μόνον ποὺ έχει εἰς τὴν δύναμιν του νοῦτες— καὶ διακρύσει κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν τὸ ἀναμφισβήτητο γεγονός τὸ Γ'. Τάγμα Σκαπανέων ἀποδίδει εἰς τὸ Β. Ν. δχι ποστόλους.

Κοινοποιεῖται ἡ κατωτέρω Διαταγὴ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ἐπιτυχία Ἀναμορφωτικοῦ Κέντρου ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ.

ΔΙΑΤΑΓΗ

Χθὲς ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Στρατόπεδον τῆς ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ. Μετέβην διὰ νὰ δαπανήσω μίαν πολὺ ὥραν, πρὸς τυπικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Αναμορφωτικοῦ τούτου Κέντρου, τῆς στρατευομένης Νεολαίας. — Ή ἐντύπωσις ἡ πρεπομένη εύθύς ἐξ ἀρχῆς ἦτο τοιάτη, ὡστε ἐλυπήθην διότι ἔξ μόνον ὥρας ηδυνήθην νὰ δαπανήσω διὰ τὸν σκοπὸν τούτον.

2.— Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὸ Ελληνικὸν Κράτος ἀνέλαβε μίαν κολοσσιαίν προσπάθειαν δχι πρὸς κολασμὸν Κομμουνιστῶν, ἀλλὰ πρὸς ἀποτοξίνωσιν ἐπιμελῶς καὶ ἐπί μακρὰν σειρὰν ἐτῶν βάσει προπαρασκευαζομένου σχεδίου δηλητηρίασεως τῆς Νεολαίας μας, Είμαι εύτυχης διαπιστώσας, δχι ἡ προσπάθεια αὕτη ἐπέτυχε πλήρως.

Σήμερον ἡ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ εἶναι ἔνα Σχολείον ἀπὸ τὸ δόπον θά λητο εύκταιόν νὰ διέλθωσιν ἀπαντες. Οἱ μὲν ἐθνικόφρονες δρῶας ἀντίλησωσι δυνάμεις εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῶν τῆς διεξαγωγῆς τῆς μάχης κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ, οἱ δὲ Κομμουνιστῶν διὰ ν' ἀκούσωσιν ἀπὸ τὰ στόματα ἐπιμελῶς ἐκγυμνασθέντων καθοδηγητῶν των τὰς ἔγκληματικὰς συνεπείας τῆς ἀτίμου προσπαθείας των.

3.— Συνιστῶ δρῶα: α) Οἱ ἔκ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ ἀποδίδομενοι εἰς τὸ Β. Ν. ἀνδρες χρησιμοποιῶνται ως κήρυκες τῆς Εθνικῆς ιδέας, διότι ως τοιούτοι ἀποδίδονται εἰς τὸ Β. Ν., υπὸ τοῦ Αναμορφωτικοῦ Κέντρου ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ καί,

β) Οἱ Ἀρχηγοὶ καὶ Αν. Ν. Διοικηταὶ ἐκμεταλεύονται οἰανδήποτε εὐκαιρίαν ἵνα ἐπισκέπτωνται οἱ Αξιωματικοὶ των τὸ Κέντρον τούτο τῆς ἀναπλάσεως τῆς ψυχῆς τῶν Νέων καὶ λάβων μαθήματα διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας τῶν δόπον πρέπει ν' ἀκολουθήσουν εἰς τὰς ὑπηρεσίας των καὶ τὰ Β. Πλοῖα.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Εἶναι κάτι πολὺ δημορφοτέρα τὸ καλοκαιριάτικο τοῦπτο ξεπάθωμα. Δὲ μᾶς δεσμεύει ἡ τυπικότητα. Εἶναι δὲ τὸ σχολείον τοῦ γυμνοῦ. Μπρούντζινα γυμνὰ τὰ κορμιά προσβάλλονται στὸν καθάριο δρίζοντα σὰν ἀρχαῖα ἀγάλματα, βγαλμένα ἀπὸ τὸ γυμνὸ τῆς κορού, καὶ πυρισταὶ παρασκευαστοὶ λεβέντες, κυπαρισσόκορμοι, χαλύβδινοι, κι' ἀνάμεσά τους παχύσαρκοι καὶ δρύναστοι, ψηλοὶ καὶ κοντοί, δλοὶ ἀνάκαστοι, ζοῦμει ἀντάμα μὲ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, μὲ τὸ οὐρανὸ τεπτούμενα, ηδονιζόμενοι χίλιες γυμνῆς. Ζωντανὴ δὲ ἀνατομία τῆς φυλῆς μπροστά μας. Παράξενα τόξα, στραβές γάμπες τριχῶτες, σκυφτές πλάτες, δρόθοσθητοι καμαρωτοὶ λεβέντες, κυπαρισσόκορμοι, χαλύβδινοι, κι' ἀνάμεσά τους παχύσαρκοι καὶ δρύναστοι, ψηλοὶ καὶ κοντοί, δλοὶ ἀνάκαστοι, ζοῦμει ἀντάμα μὲ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, μὲ τὸ οὐρανὸ τεπτούμενα, ηδονιζόμενοι χίλιες γυμνῆς. Ζωντανὴ δὲ ἀνατομία τῆς φυλῆς μπροστά μας. Παράξενα τόξα, στραβές γάμπες τριχῶτες, σκυφτές πλάτες, δρόθοσθητοι καμαρωτοὶ λεβέντες, κυπαρισσόκορμοι, χαλύβδινοι, κι' ἀνάμεσά τους παχύσαρκοι καὶ δρύναστοι, ψηλοὶ καὶ κοντοί, δλοὶ ἀνάκαστοι, ζοῦμει ἀντάμα μὲ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, μὲ τὸ οὐρανὸ τεπτούμενα, ηδονιζόμενοι χίλιες γυμνῆς. Ζωντανὴ δὲ ἀνατομία τῆς φυλῆς μπροστά μας. Παράξενα τόξα, στραβές γάμπες τριχῶτες, σκυφτές πλάτες, δρόθοσθητοι καμαρωτοὶ λεβέντες, κυπαρισσόκορμοι, χαλύβδινοι, κι' ἀνάμεσά τους παχύσαρκοι καὶ δρύναστοι, ψηλοὶ καὶ κοντοί, δλοὶ ἀνάκαστοι, ζοῦμει ἀντάμα μὲ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, μὲ τὸ οὐρανὸ τεπτούμενα, ηδονιζόμενοι χίλιες γυμνῆς. Ζωντανὴ δὲ ἀνατομία τῆς φυλῆς μπροστά μας. Παράξενα τόξα, στραβές γάμπες τριχῶτες, σκυφτές πλάτες, δρόθοσθητοι καμαρωτοὶ λεβέντες, κυπαρισσόκορμοι, χαλύβδινοι, κι' ἀνάμεσά τους παχύσαρκοι καὶ δρύναστοι, ψηλοὶ καὶ κοντοί, δλοὶ ἀνάκαστοι, ζοῦμει ἀντάμα μὲ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, μὲ τὸ οὐρανὸ τεπτούμενα, ηδονιζόμενοι χίλιες γυμνῆς. Ζωντανὴ δὲ ἀνατομία τῆς φυλῆς μπροστά μας. Παράξενα τόξα, στραβές γάμπες τριχῶτες, σκυφτές πλάτες, δρόθοσθητοι καμαρωτοὶ λεβέντες, κυπαρισσόκορμοι, χαλύβδινοι, κι' ἀνάμεσά τους παχύσαρκοι καὶ δρύναστοι, ψηλοὶ καὶ κοντοί, δλοὶ ἀνάκαστοι, ζοῦμει ἀντάμα μὲ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, μὲ τὸ οὐρανὸ τεπτούμενα, ηδονιζόμενοι χίλιες γυμνῆς. Ζωντανὴ δὲ ἀνατομία τῆς φυλῆς μπροστά μας. Παράξενα τόξα, στραβές γάμπες τριχῶτες, σκυφτές πλάτες, δρόθοσθητοι καμαρωτοὶ λεβέντες, κυπαρισσόκορμοι, χαλύβδινοι, κι' ἀνάμεσά τους παχύσαρκοι καὶ δρύναστοι, ψηλοὶ καὶ κοντοί, δλοὶ ἀνάκαστοι, ζοῦμει ἀντάμα μὲ τὰ ψάρια τῆς θάλασσας, μὲ τὸ οὐρανὸ τεπτούμενα,

